

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

Justitieminister Beatrice Ask

Statsrådet Tobias Billström

2013/14:38

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för
rättsliga och inrikes frågor den 3–4 mars 2014

Onsdagen den 28 mars

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens
råd för rättsliga och inrikes frågor den 5–6 juni 2014

Stenografiska
uppteckningar
2013/14:38

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar justitieminister Beatrice Ask med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag undrar inledningsvis om det finns några återstående A-punkter. Det finns det inte. Då undrar jag, justitieministern, om det finns skäl att säga någonting med anledning av möte i rådet den 3–4 mars?

Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Nej, jag ber att få hänvisa till den skriftliga rapporteringen.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går till punkt 3 på dagordningen, Förslag till förordning om Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning, Europol, och om upphävande av diverse beslut. Det är en beslutspunkt.

Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Diskussionen om Europolförordningen har främst handlat om sammanslagningen med Cepol. Eftersom en majoritet av medlemsstaterna är mot den sammanslagningen kommer det delförslaget inte att fullföljas. Nu när den frågan inte längre är aktuell är det dags att ta ställning till förslaget i övrigt i dess helhet.

När det gäller regeringens ståndpunkt kan jag kort säga att vi avser att stödja ordförandeskapets förslag till en allmän inriktning. Vi bedömer att vi har fått gehör för våra synpunkter i det mesta. Förslaget innebär att Europol kommer att ges förutsättningar att fortsätta att utveckla sin verksamhet och vara ett bra stöd till myndigheterna i arbetet mot gränsöverskridande brottslighet.

I övrigt hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt. Vi går till punkt 7, Förvaltning av Schengensamarbetet. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! I den frågan hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Jag vill bara säga om punkt 4, Övriga frågor, att ordförandeskapet ska informera om aktuella lagstiftningsförslag. Men vi vet fortfarande inte vilka, så vi får lyssna till vad som sägs i den delen. Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 4, och jag konstaterar att det beträffande punkt 7 finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till punkt 8, Frontex verkställande direktör: uttagningsförfarande. Det är en ny fråga för nämnden och en diskussionspunkt.

Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Frontex vd Ilkka Laitinen slutar den 31 maj när förordnandet går ut. En ny verkställande direktör ska utses av Frontex styrelse.

Det är kommissionen som ansvarar för att välja ut de kandidater som ska presenteras för styrelsen. Man har annonserat, efter annonsering har några av dem som sökt fått genomgå kommissionens tester och intervjuer. Nu har kommissionen meddelat att den inte anser att någon av de sökande är tillräckligt kvalificerad för att presenteras för styrelsen.

Flera medlemsstater har uttryckt besvikelse över kommissionens hantering av rekryteringen till Frontex. Kommissionen ska vid det här råds mötet informera om urvalsprocessen, och medlemsstaterna ges tillfälle att kommentera informationen.

Regeringen välkomnar naturligtvis att kommissionen ska förklara sitt beslut och beskriva den fortsatta processen. I övrigt har jag ingen kommentar.

Anf. 9 JACOB JOHNSON (V):

Ministern har inga övriga kommenterar, men man är lite nyfiken. Det är lite märkligt, för det är ändå många som har anmält intresse. Har det inte kommit fram några motiv som man kan få reda på?

Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det är mycket som är dolt. Jag vet inte om chefsförhandlaren Anna-Carin Svensson har hört något mer än vad jag är informerad om, och det är väldigt lite.

Anf. 11 Internationella chefsförhandlaren ANNA-CARIN SVENSSON:

Nej, tyvärr vet jag faktiskt inte mer. Kommissionen tycker att de sökande inte är tillräckligt kvalificerade för att ta hand om en stor budget och en stor personal. Vi hoppas att vi får mer information på rådsmötet.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade inriktning under punkt 8.

Vi går till punkt 9, Terrorism; a är en informationspunkt och b en beslutspunkt.

Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Precis som ordföranden säger ska vi diskutera de här olika frågorna. Frågan om utländska strider har varit uppe flera gånger tidigare, senast vid rådsmötet i december förra året. Tyvärr har problemet inte minskat, tvärtom. Vi ser att fler och fler reser till Syrien för att ansluta sig till terroristgrupper. Det är grupper som har en al-Qaida-inspirerad agenda. Resorna är ingen nyhet i sig, men det är nytt att så pass många åker, både från Sverige och från andra EU-länder men även från länder som ligger närmare Syrien rent geografiskt.

Regeringen och Säkerhetspolisen ser väldigt allvarligt på situationen, och vi följer utvecklingen noga. Det är viktigt att våra myndigheter har tillfredsställande verktyg för att möta hotet från terrorism här hemma. Men vi ska även engagera oss för att minska risken för attentat i andra länder.

EU har inte ansvar för vår nationella säkerhet, men samarbetet i de här frågorna kan ge värdefulla bidrag till exempel i det förebyggande arbetet. Vi behöver bland annat visa

på positiva alternativa sätt att engagera oss i Syrien. Det tror jag kan vara ett verksamt medel. Det är framför allt män i 18–30-årsåldern som reser, men också kvinnor följer med i en del fall, då ofta som stöd.

Jag har försökt vara aktiv i diskussionerna och har deltagit i flera om vad man kan göra för att förebygga att personer reser ned för att delta i strid. Senast för någon vecka sedan träffade statssekreterare Martin Valfridsson representanter för sex andra medlemsstater i EU och fem länder utanför EU för att se om det finns mer vi kan göra internationellt. Det är ett gemensamt problem vi har att hantera. Vi ska vid rådets möte lyssna till vad antiterrorismsamordnaren har att säga i frågan och om han möjligen har konkreta förslag till vad som kan göras.

EU:s strategi mot radikaliserings och rekrytering till terrorism är snart tio år gammal. Sedan den antogs har mycket hänt. Hoten från terrorism ser annorlunda ut. Vi har fått mer kunskap om hur vi kan försöka se till att människor inte väljer terroristens väg. Rådet föreslår anta en uppdaterad version av strategin.

Sverige har varit pådrivande för moderniseringen av strategin. Den måste tydligt beskriva hur vi inom EU möter utmaningarna. Sverige har i förhandlingarna bland annat bidragit med ett nytt avsnitt som handlar om EU:s utgångspunkter i arbetet. Det handlar om respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, öppenhet och transparens, samarbete, effektivitet och undvikande av stigmatisering. Vi har också särskilt medverkat till att relevanta rådsarbetsgrupper ska kunna följa upp strategin. Vi tror att de grundläggande värderingarna är otroligt viktiga att ta med sig i allt arbete för att förebygga och arbeta mot terrorism.

Syftet och utmaningen i strategin är naturligtvis att hindra människor från att dras in i en radikaliseringsprocess som leder till terrorism.

De här frågorna har, som jag påpekade tidigare, främst medlemsstaterna och inte EU ansvar för. Strategin ska därför ses som en hjälp och ett verktyg för medlemsstaterna i deras arbete tillsammans med kommissionen, antiterrorismsamordnaren och EU:s utrikestjänst. Strategin är alltså inte rättsligt bindande utan en politisk förklaring om samarbete.

Sverige stöder EU:s övergripande arbete med att bekämpa terrorism, och regeringen är positiv till att det har tagits fram

en ny strategi. Vi kan godkänna det förslag som ligger på bordet.

2013/14:38
28 maj

Anf. 14 JACOB JOHNSON (V):

Av underlaget framgår att Säkerhetspolisen bedömer att minst 75 personer har rest från Sverige till Syrien 2013. Jag har inte läst underlaget ordenligt, men finns det något mer beskrivet om utvecklingen jämfört med 2012? Hur ser utvecklingen ut på EU-nivå totalt?

Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag har inte tagit del av någon heltäckande utvärdering, och jag tror inte att vi har fått någon sådan heller, utan vi har de svenska siffrorna. Vi kan se en viss avmattning i Sverige, men det är fortfarande många som har rest. Några har kommit tillbaka, och flera har dött i strider. Det är ett trauma för många familjer och närstående till unga män som har dragit i väg eller som är intresserade.

Säkerhetspolisen och andra jobbar intensivt för att på olika sätt försöka ge stöd och råd och vara aktiva för att hindra att detta fortsätter. Vi följer noga vad som händer och försöker i vårt internationella samarbete se vad vi kan göra. Men någon riktigt heltäckande kartläggning finns mig veterligt inte än.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 9 a, och jag konstaterar att det under punkt 9 b finns stöd för regeringens redovisade ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 12, Tillämpning av artikel 10 i protokoll 36 till fördragen. Det är en ny fråga för nämnden och en informationspunkt.

Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 18 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 13, Konsekvenser av ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv om datalagring. Det är en ny fråga och en diskussionspunkt.

Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det var den 8 april som EU-domstolen ogiltigförklarade datalagringsdirektivet. Lagring av trafikuppgifter anses i och för sig vara en godtagbar och ändamålsenlig metod för att uppnå direktivets syfte att utreda allvarlig brottslighet. Men enligt domstolen innebär lagringen ett omfattande och särskilt allvarligt intrång i EU-stadgans regler om respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter.

Eftersom direktivet enligt domstolen inte fastställer tydliga och preciserade regler för omfattningen av intrånget anser domstolen att direktivet inte begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå syftet.

Tanken är att ministrarna ska diskutera domens konsekvenser. Det är oklart vad ordförandeskapet vill att diskussionen ska handla om. Vid ministermötet kan Sverige eventuellt kort beskriva hur utvecklingen har sett ut här sedan domen kom.

Man kan konstatera att domen har fått stor uppmärksamhet, och det tror jag att alla ledamöter är väl medvetna om. Post- och telestyrelsen är den myndighet som ska kontrollera att operatörer lagrar uppgifter. Myndigheten har meddelat att man har analyserat domen och att man på grund av stora svårigheter med att tillämpa lagen inte kommer att vidta några åtgärder utifrån datalagringsreglerna nu. Vissa operatörer har slutat att lagra uppgifter, och några har till och med meddelat att de tänker radera redan lagrade uppgifter.

Att polisen inte längre får ut trafikuppgifter har redan fått mycket negativa konsekvenser för brottsbekämpningen och en del väldigt allvarliga ärenden. Polisen har skrivit till PTS och förklarat att de svenska reglerna enligt deras mening fortfarande ska tillämpas och uppmanar PTS att fortsätta med sin tillsyn.

För att reda ut den osäkerhet och den diskussion som har varit och är om rättsläget tillsatte jag den 29 april en utredare som ska analysera EU-domstolens dom i förhållande till svensk rätt. Eftersom det krävs ett snabbt besked ska utredaren presentera sin analys redan den 12 juni. Utredaren ska därefter föreslå de ändringar han finner lämpliga för att stärka skyddet för den personliga integriteten och, om han kommer fram till att svensk rätt i någon del inte är förenlig med unionsrätten, föreslå de författningsändringar som är nödvändiga.

Den sista delen av uppdraget ska redovisas senast den 1 oktober. Domens effekter på den nationella lagstiftningen analyseras för närvarande i så gott som samtliga medlemsstater, och det är naturligtvis viktigt att medlemsstaterna får tid att göra den analysen.

Det är också viktigt att konstatera att EU-domstolen inte har prövat den svenska lagstiftningen och att domstolens beslut handlar om en helhetssyn på direktivet och vad det får för konsekvenser. De punkter man särskilt framhåller är sådana frågeställningar som vi ganska noggrant behandlade i beredningen av det svenska lagförslaget. Vi låter dock som sagt analysera läget ordentligt för att ha klara besked om vad som ska gälla, och om det nu behövs förändringar kommer det dessutom förslag i den delen.

Anf. 20 FREDRICK FEDERLEY (C):

Jag tackar ministern för redogörelsen. Jag funderar mest utifrån rådsperspektivet och den diskussion som kan tänkas komma där. Det finns nämligen tunga krafter i Europa som har varit väldigt glada åt de möjligheter datalagringsdirektivet har medgett. Pågår det någon diskussion om att försöka skapa något som ligger så nära det gamla datalagringsdirektivet som möjligt men som ändå respekterar domen? Pågår en sådan reell diskussion, eller är man fortfarande i ett analysläge?

Anf. 21 KERSTIN HAGLÖ (S):

Ordförande! Jag kan bara ställa mig bakom den bild justitieministern ger av det allvarliga och osäkra rättsläge som nu råder efter att EU-domstolens dom kom och vilka konsekvenser och effekter det har fått i Sverige. Precis som justitieministern säger var det någon eller några teleoperatörer som omedelbart slutade lagra men också raderade viktig information.

Vi har i utskottet fått bra information av justitieministern och av rikskrim om många allvarliga mål där man helt plötsligt lade locket på. Det drabbar brottsoffer, vilket vi aldrig får glömma. Det ska bli oerhört intressant att se vad som händer framöver. Vi socialdemokrater tycker att det är mycket angeläget att snabbt få svar på frågan vad det är som ska råda i Sverige. Samtidigt vill jag ge regeringen en eloge för att så snabbt ha tillsatt en utredning.

Det ska också bli intressant att få ta del av justitieministerns diskussion med de övriga medlemsländerna om hur det har gått till där och vilka konsekvenser det har blivit. Det har varit någon form av diskussion om att det inte har hänt så mycket i andra länder, och jag skulle gärna vilja ha en kommentar om det. Här slogs i alla fall locket på.

Ja, det ska bli intressant att följa diskussionen framöver, men som sagt: Det hastar, inte minst för brottsoffrens skull.

Anf. 22 MARIA FERM (MP):

Tack för redogörelsen! Jag är också intresserad av att veta lite mer om huruvida det finns en pågående diskussion om att få tillbaka ett liknande direktiv som innebär urskillningslös masslagring av uppgifter. Jag undrar alltså om det tidigare datalagringsdirektivet, som nu har ogiltigförklarats, riskerar att komma tillbaka i en annan skepnad men ändå relativt lik den tidigare. Det tycker jag i så fall är oroväckande och någonting regeringen bör arbeta emot.

Nu är det verkligen läge att ta på allvar de synpunkter som har framkommit om att direktivet kränker grundläggande medborgerliga eller mänskliga rättigheter. Det är också viktigt att ha en god avvägning mellan möjligheten att samla in uppgifter i det brottsbekämpande arbetet och respekten för privatlivet samt skyddet för den personliga integriteten. Det är då viktigt att inte hasta fram någonting bara för att det finns krafter som vill åt det hållet.

Jag undrar alltså hur regeringen ställer sig till den diskussionen.

Anf. 23 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Hur diskussionen förs i andra medlemsstater vågar jag inte uttala mig om, men det brukar vara så att det på många håll tar lite längre tid innan det blir en politisk diskussion.

Sedan begriper väl vem som helst att den här kommissionen inte kommer att ta initiativ till att lägga fram några förslag i frågan. EU-direktivet är alltså ogiltigförklarat i dagsläget. Det frågan egentligen handlar om är i stället om svensk lagstiftning gäller och huruvida svensk lagstiftning är relevant i förhållande till internationella åtaganden. Det är den analysen vi måste göra, det vill säga om ni som sitter i det här huset har skapat en lagstiftning som håller visavi EU-

rätten. Det är det som är frågan, och det är det som kommer att avgöras.

Vad gäller direktivets ogiltigförklarande kommer ni säkert ihåg att vi fick böta därför att vi använde ganska ordentligt med tid för att tillföra ytterligare rättssäkerhetsgarantier och göra en lagstiftning som ansträngde sig för att balansera integritetsintrång mot olika rättighetsaspekter. Jag tror att det var väldigt viktigt att vi gjorde det arbetet. Kommissionen har också sagt att vi ska få tillbaka de pengar vi har betalat i böter, och vi håller just nu på att se hur det rent praktiskt ska gå till.

Den fråga som nu är aktuell är som sagt närmast att medlemsstaterna analyserar hur deras egna nationella lagstiftningar på området förhåller sig visavi EU-rätten. Sedan får man väl se hur en framtida kommission kommer att arbeta eller agera i frågan och om den är intresserad av att på något sätt ha ett Europaperspektiv på den. Det vet jag inte i dag.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Jag dristar mig till att ställa en fråga själv. Det blir ju en otrolig oreda när någonting sådant här inträffar, alltså att man antar ett direktiv som sedan visar sig inte överensstämma med de regler som finns inom Europeiska unionen. Min fråga är: Finns det skäl att fundera över hur man i framtiden kan undvika liknande situationer, kanske inte bara på detta utan även på andra områden?

Anf. 25 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Absolut – det är pinsamt för det europeiska samarbetet att man efter mycket diskuterande och kompromisser fram och tillbaka landar i ett beslut som sedan inte håller visavi EU-rätten. Det är naturligtvis en unik situation och väldigt bekymmersamt.

Jag tror att det i alla typer av förhandlingar är viktigt att man skärper sig när det gäller att ha ett helhetsperspektiv. Vad domstolen säger är nämligen att enstaka delar av direktivet inte är felaktiga, utan det är den samlade bedömningen och balansen som blivit fel.

Som EU-nämnden säkert är medveten om innebär alla förhandlingar på området – med alla medlemsstater och annat – att det är väldigt mycket arbete med detaljer och att alla slåss för sin egen lilla paragraf. Ansvaret att se till helheten

tror jag dock att alla måste ta på ett mycket tydligare sätt. Det handlar också om att innan man går till beslut på något sätt säkerställa att det man har kommit fram till håller visavi EU-rätten. Här finns nog en läxa att göra framöver.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning. Vi går vidare till punkt 14, Rådets slutsatser om EU:s rapport om insatserna mot korruption. Det är en beslutspunkt.

Anf. 27 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

I början av februari offentliggjorde kommissionen sin första antikorrupsionsrapport, och nu är det meningen att rådet ska anta slutsatser om rapporten.

Utkastet till rådsslutsatser går i huvudsak ut på att processen med att ta fram kommande rapporter bör involvera medlemsstaterna på ett bättre sätt. Det är någonting regeringen välkomnar. Sverige bör därför ställa sig bakom det utkast till slutsatser som har presenterats.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt. Vi går vidare till punkt 16, Europeisk narkotikarapport 2014. Det är en informationspunkt.

Anf. 29 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Vi kommer vid rådsmötet att få en presentation av den årliga översikten beträffande narkotikasituationen i Europa. Medlemsstaterna förväntas inte ha några ståndpunkter, och vi avser därför att bara lyssna på informationen.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går till punkt 17, Övriga frågor. Finns det något att säga?

Anf. 31 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det har inte presenterats några övriga frågor.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det beskedet. Vi går till punkt 18 under rubriken Lagstiftningsöverläggningar. Det gäller direktiv om

Anf. 33 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Kommissionen presenterade i november ett paket med processuella rättigheter, och i det ingår bland annat det nu aktuella förslaget till direktiv om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden. Förhandlingarna har prioriterats av det grekiska ordförandeskapet.

Tanken är att rådet ska besluta om en allmän inriktning för direktivet för att därefter kunna inleda förhandlingar med Europaparlamentet. Beslut fattas i rådet med kvalificerad majoritet.

Kompromissförslaget innehåller minimiregler för att garantera vissa rättigheter för alla under 18 år som misstänks eller anklagas för brott eller är eftersökta enligt en europeisk arresteringsorder. Förslaget innehåller bland annat rätt för barn att i vissa situationer biträdas av försvarare, få vårdnadshavare informerade om barnets rättigheter och få en individuell bedömning av personliga omständigheter före åtal.

Om barn är frihetsberövade ska de enligt förslaget ha rätt till läkarundersökning, och de ska hållas åtskilda från vuxna. Medlemsstaterna ska vidare se till att barns rätt till skydd av privatliv genom lämpliga åtgärder garanteras under det straffrättsliga förfarandet, till exempel genom att bilder på barnet och barnets familj skyddas.

Processuella rättigheter är som EU-nämnden vet en högt prioriterad fråga för Sverige. Det var också vi som såg till att man antog en färdplan för att få processuella rättigheter på plats; det gjorde vi under ordförandeskapet. Åtgärder för att stärka misstänkta och tilltalades rättigheter förbättrar möjligheterna för ett rättsligt samarbete.

Jag tycker att det är positivt att förhandlingarna har gått i en sådan riktning att vi nu förhoppningsvis kan enas om en allmän inriktning för förslaget, och Sverige bör kunna ställa sig bakom det.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt under punkt 18. Vi går till punkt 19, Förslag till rådets

Anf. 35 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Vid det senaste RIF-rådet framgick att en majoritet av medlemsstaterna är för att det ska inrättas en europeisk åklagarmyndighet. Det är också uppenbart att de flesta vill att myndigheten ska baseras på en kollegial modell, liknande den vi har för Eurojust, i stället för den modell som kommissionen föreslog.

Kommissionen förklarade vid mötet att de accepterar att de fortsatta förhandlingarna i rådet ska utgå från en sådan kollegial modell. I slutet av mars presenterade ordförandeskapet därför en omarbetning av förordningens första 19 artiklar, och det är de artiklarna som är kärnan i den kollegiala EPPO-modellen.

Artiklarnas innehåll har stöpts om i flera omgångar, och det är alldeles för tidigt att säga hur de slutligen kommer att se ut. Som förslaget ser ut i dagsläget ska myndigheten, precis som enligt kommissionens ursprungliga förslag, bestå av en central och en lokal nivå. Den lokala nivån ska enligt det nya förslaget även bestå av delegerade europeiska åklagare, som också ska vara nationella åklagare i medlemsstaterna.

Den viktigaste skillnaden jämfört med kommissionsförslaget är utformningen av den centrala nivån. I stället för att ha en enda europeisk åklagare i toppen ska det finnas ett kollegium som består av en europeisk åklagare från varje medlemsstat. Kollegiet ska utöva generell tillsyn över myndighetens verksamhet, och det ska främja en konsekvent och enhetlig handläggning av utredningar och åtal när det gäller brott mot EU:s finansiella intressen.

Det ska finnas en chefsåklagare med uppgift att fördela ärenden på ett antal permanenta kammare inom EPPO och leda arbetet vid dessa. Varje kammare ska bestå av chefsåklagaren eller någon av de vice chefsåklagarna samt ett antal europeiska åklagare. Kamrarna ska utöva tillsyn över och vid behov ge direkta instruktioner till de delegerade europeiska åklagarna på nationell nivå. De ska fatta vissa centrala operativa beslut, exempelvis beslut om att inleda förundersökning, väcka åtal och skriva ärenden.

De delegerade europeiska åklagarna ska ansvara för det löpande utredningsarbetet och verkställa beslut som medde-

las av kamrarna. De ska också i viss omfattning kunna fatta sådana operativa beslut som enligt huvudprincipen ska fattas av kamrarna.

Ytterligare en nyhet med förslaget är att EPPO inte ska ha exklusiv behörighet att utreda och åtala brott som ligger inom ramen för uppdraget. Den europeiska åklagarmyndigheten ska i stället ha primär behörighet. Det innebär att om en medlemsstat inleder en brottsutredning måste man informera EPPO, som då har rätt att ta över ärendet. Ärenden som rör mindre belopp, förslagsvis under 10 000 euro, ska som huvudregel alltid hanteras som vanligt på nationell nivå.

Den beskrivning jag har försökt ge är väldigt preliminär. Det dokument vi ska behandla vid RIF-rådet innehåller dels en bilaga i form av en beskrivning av det dagsaktuella förhandlingsläget när det gäller de första 19 artiklarna, dels ett antal frågor till ministrarna. Det finns fortfarande meningskiljaktigheter när det gäller de enskilda artiklarna, och det återstår mycket förhandlingsarbete på tjänstemannanivå.

Vid rådsötet ombeds ministrarna att välkomna de nya artikelförslagen och bekräfta att man ska utgå från dem i de fortsatta diskussionerna. Sverige kan stödja den inriktning som artikelutkastet ger uttryck för och att rådsarbetsgruppen bör fortsätta att diskutera med det som utgångspunkt. Vi tycker också att förhandlingarna ska utgå från en kollegial modell, så det är bra att man har ändrat sig där.

Ministrarna uppmanas att bekräfta att artikeltexten tillgodoser de krav på effektivitet och självständighet man måste kunna ställa på EPPO. Vi anser att det är för tidigt att säga om den kollegiala modell som beskrivs i artikelutkastet lever upp till de effektivitets- och självständighetskrav man bör ha på en sådan institution. Den frågan kan man rimligen inte uttala sig om förrän längre fram i förhandlingarna.

Vid rådsötet ska man också stämma av några andra frågor. Det gäller bland annat att det är den europeiska åklagaren från den medlemsstat som berörs av ärendet som ska utöva den praktiska tillsynen över den delegerade europeiska åklagarens verksamhet.

Man vill få stöd för att EPPO ska ha primär och inte exklusiv behörighet för brott mot EU:s finansiella intressen. Som jag sade tidigare innebär det att såväl medlemsstaterna som EPPO ska vara behöriga för den brottstypen men att EPPO, förutom när det gäller ringa belopp, ska ha behörig-

hetsföretråde och kunna ta över ärenden från medlemsstaterna. Man kan tolka det som att de i första hand ska ha överinseende över dem.

Jag vill först poängtera att vi inte har tagit ställning till ett eventuellt deltagande i en institution som EPPO, som baserar sig på den kollegiala modellen. Det är viktigt att vi är tydliga på den punkten. Jag tror att jag var väldigt tydlig i EU-nämnden på den punkten också förra gången. Än så länge har vi bara sett de första 19 artiklarna i en eventuellt total omarbetning av förordningen, så vi vet faktiskt inte hur resten skulle kunna se ut. Men vi bör ändå vara med i diskussionerna och försöka påverka förslaget ifall vi bestämmer oss för att delta nu eller senare.

När det gäller själva frågorna bör vi framföra vårt stöd för den roll som den europeiska åklagaren föreslås få enligt det nya förslaget. Vi bör också stödja att man ska ha primär, inte exklusiv behörighet. Hur tillsynen över ärendena exakt ska gå till och om det ska vara möjligt för kamrarna att ge instruktioner etcetera är något man får diskutera vidare. Vi har inga invändningar mot artikelutkastets förslag till bestämmelse som grund för förhandlingarna, men vi har inte tagit ställning till varje del.

Det finns många utmaningar även med en kollegial EPPO-modell. Om man ska inrätta en sådan myndighet anser jag fortfarande att det är viktigt att det innebär ett tydligt mervärde jämfört med vad som gäller i dag.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Jag undrar om det är möjligt att säga någonting om hur övriga medlemsstater spontant och preliminärt har reagerat på förslaget.

Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det finns skäl till att man har lagt ned kommissionens förslag och i stället valt att gå på den skiss som några medlemsstater lagt fram. Det är den kollegiala modellen. Den har en helt annan tyngdpunkt när det gäller ansvarsfördelning och annat. Det säger något om hur medlemsstaterna ser på detta.

Däremot är de flesta för att man ska ha en särskild institution. Sedan är det rätt oklart i detaljerna. Därför understryker jag att många diskussioner måste tas innan vi egentligen vet hur medlemsstaterna ställer sig. Men den kollegiala

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning. Vi går vidare till punkt 20, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete, Eurojust. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 39 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Rådet har hittills hunnit med en första behandling av artiklarna. Vi är i huvudsak positiva till Eurojustförslaget. Man måste dock komma ihåg att Eurojust redan nu fungerar mycket bra och att varje ändring i verksamheten måste leda till en ännu effektivare verksamhet och att stödet till medlemsstaterna stärks.

Ordförandeskapet har inför rådsmötet presenterat ett förslag med elva omarbetade artiklar som tar sikte på Eurojusts styrelsesätt. Man vill att ministrarna ska stödja förslaget som grund för de fortsatta förhandlingarna. En av de viktigaste nyheterna är att kommissionen inte ska ingå i Eurojusts kollegium alls, vilket de delvis skulle enligt kommissionens eget förslag. Man bygger ut den verkställande styrelsen och låter den få ett större ansvarsområde. Det innebär att man ytterligare avlastar kollegiet från administrativt arbete.

I dag tvingas de nationella medlemmarna att lägga alldeles för mycket arbete på administrativa frågor, till exempel lokalfrågor och upphandlingar. Även Eurojust har pekat på detta problem. Kommissionen vill med förslaget försöka åtgärda detta. Det tycker vi liksom flera andra medlemsstater är bra, för vi har hela tiden pekat på problemet och tyckt att man ska gå längre än man hittills har gjort. Vi vill att de nationella medlemmarna i större utsträckning ska kunna fokusera på den operativa verksamhet Eurojust ska bedriva.

Det nya förslag som nu ska upp i RIF-rådet är alltså resultatet av ett arbete som vi har varit med och drivit på. Vi välkomnar de nya artiklarna och kan godta att de ligger till grund för fortsatta diskussioner.

Anf. 40 JACOB JOHNSON (V):

Jag vill hänvisa till vår avvikande mening vid justitieutskottets överläggning i mars. Vi står fast vid den. Det hand-

lar om att vi motsätter oss en tvingande harmonisering av Eurojusts nationella medlemmars ställning och befogenheter. Jag vet inte om det är en avvikande mening i dag eller bara en påminnelse om vår ståndpunkt.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det går utmärkt att anmäla avvikande mening under den här punkten.

Anf. 42 JACOB JOHNSON (V):

Då gör jag det.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 44 MARIA FERM (MP):

Vi var med på den avvikande meningen i justitieutskottet, om jag inte minns fel. Det följer vi upp.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning men att det finns avvikande meningar från såväl Vänsterpartiet som Miljöpartiet. Vi går vidare till punkt 21, som gäller allmän uppgiftsskyddsförordning. Det är både en besluts- och en diskussionspunkt.

Anf. 46 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Kommissionens förslag till allmän dataskyddsförordning har varit en stående punkt på möten under två år. Ordförandeskapet har planerat för en partiell allmän inriktning om kapitel 5, som behandlar överföring av personuppgifter till länder och organisationer utanför EU samt en riktlinjedebatt om ”one-stop-shop”.

Frågorna om internationella överföringar har diskuterats vid såväl det informella RIF-rådet i januari som RIF-rådet i mars. Den åsikt jag uttryckte i mars kvarstår. Vi kan acceptera bestämmelserna om internationella överföringar i sig. Vi anser att det är bra att det finns en ventil som underlättar för överföringar som sker för vardagligt bruk.

Eftersom vi fortfarande inte har tagit tag i de politiska diskussionerna, exempelvis rättsaktens form – om det ska vara ett direktiv eller en förordning – kommer jag bara att kunna gå med på en allmän inriktning under förutsättning att

den inte binder oss till formen av en förordning. En allmän inriktning får heller inte innebära att trilogförhandlingar inleds med EU-parlamentet.

Ordförandeskapet har också planerat för en riktlinjedebatt om "one-stop-shop" och regleringen av en ensamt behörig tillsynsmyndighet vid gränsöverskridande personuppgiftsbehandling inom EU. Här är medlemsstaterna väldigt splittade, och det är en komplicerad fråga. Om den tas upp till diskussion måste det avse en aspekt som verkligen innebär att vi kan ge tydliga direktiv till experterna. Ytterligare en diskussion om detaljer är enligt min uppfattning inte meningsfull.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd såväl för regeringens ståndpunkt som för regeringens inriktning under den punkten. Vi går vidare till punkt 22, som gäller dataskyddsdirektivet. Det är en informationspunkt.

Anf. 48 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det krävs inget svenskt ställningstagande. Därför hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 23, som gäller insolvensförfaranden. Det är en beslutspunkt.

Anf. 50 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Syftet med kommissionens förslag är att komma till rätta med brister i insolvensförordningen och modernisera den. Förbättringarna ska stärka den inre marknaden och öka möjligheten för företag och privatpersoner med tillfälliga ekonomiska svårigheter att få en andra chans.

På RIF-rådet är det tänkt att medlemsstaterna ska ställa sig bakom en allmän inriktning av förslaget. Sverige har välkomnat förslagets övergripande målsättning: att främja tillämpningen av insolvensförordningen och att bidra till en väl fungerande inre marknad. Vi har även välkomnat att tillämpningsområdet för förordningen ska utökas så att skuldsanering omfattas. Sverige är dessutom principiellt positivt till att nationella insolvensregister skapas eftersom vi kan se vissa fördelar.

När vi var här senast uttryckte jag min tveksamhet till att det ska vara obligatoriskt att i registren även ta in information om fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet. Till exempel skulle ett svenskt insolvensregister behöva ta in information om privatpersoner som har fått skuldsanering. Jag sade också att det i vart fall bör öppnas upp en möjlighet för medlemsstaterna att ta ut rimliga avgifter av den som söker information i ett sådant register. Det skulle förhoppningsvis minska risken för att till exempel nyfikna grannar söker information från det nationella insolvensregistret som de saknar behov av.

Tyvärr har vi inte fått gehör fullt ut för dessa ståndpunkter. I den föreslagna allmänna inriktningen finns visserligen en möjlighet att undanta konsumenter. Det är dock inte en generell regel, och Sverige kommer sannolikt inte att ha möjlighet att avstå från att i registren föra in uppgifter om dessa personer.

I den föreslagna allmänna inriktningen har det däremot tagits in så kallade skyddsregler i syfte att tillmötesgå Sverige och några andra medlemsstater som sett integritetsrisker med registren. Det finns nu en möjlighet för medlemsstaterna att kräva att den som söker information om en fysisk person som inte bedriver näringsverksamhet ska göra en särskild begäran till en nationell myndighet i stället för att informationen omedelbart blir tillgänglig på internet. Man får alltså ett tvåstegsförfarande.

Detta är inte den bästa lösningen för integritetsskyddet, men jag anser att de skyddsregler som Sverige har tagit initiativ till i förhandlingarna innebär ett tillräckligt skydd mot de okynnesansökningar man kan befara med ett mycket lättillgängligt system. Samtidigt finns det naturligtvis också fördelar med att vi kan låta skuldsaneringsförfaranden omfattas av förordningen.

Regeringen gör därför bedömningen att Sverige kan ställa sig bakom den allmänna inriktningen av förslaget som det ser ut nu.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Ska man då behöva göra en särskild begäran till en nationell myndighet för att få ut information om fysiska personer som inte bedriver näringsverksamhet? Jag antar att den

Anf. 52 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Nej, man får inte kräva motiveringar för det. Men det man åstadkommer med denna lösning är att det inte bara går att trycka på en knapp på internet och få ut information om enskilda personer, så det är absolut nödvändigt. Det blir så att säga ett trögare system. Jag uttryckte förra gången att vi är bekymrade över dessa ofta sårbara personers integritet. När en skuldsanering äntligen satts i gång är man väldigt skör. Det är viktigt att arbeta med dessa frågor, men så som förslaget ser ut nu kan man inte ta detta.

Låt mig säga i denna krets att det i princip bara är Sverige som lyfter upp denna problematik, vilket innebär att vi tvingas försöka hitta sätt att mildra systemet.

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det klara svaret och konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Det finns inget att säga i punkt 24, så vi går in på punkt 25. Jag förstår det som att justitieministern har ansvar för 25 a. Är det korrekt?

Anf. 54 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det gäller den italienska presentationen. Vi vet inte vad de kommer att föreslå, men de ska berätta vad de tänker göra. Vi får lyssna på det.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen. Punkt 26 gäller Gemensamma kommittén. Kan vi ta allt i ett svep, justitieministern?

Anf. 56 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det är ingenting mer än en hänvisning till det skriftliga materialet, så det är mycket enkelt.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Gott. Då har vi klarat av även det. Här finns hänvisningar till tidigare genomgångar av dagordningspunkter. Vi tackar för informationen.

Då är det dags att hälsa statsrådet Tobias Billström välkommen till EU-nämnden. Vi har nämligen en utestående

dagordningspunkt, nr 11, som är gemensam för justitieministern och statsrådet Billström.

Anf. 58 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Låt mig kort säga att om det blir långa diskussioner på den punkten kommer jag att behöva avvika, men Tobias Billström kan nog företräda regeringen i hela frågekomplexet. Jag måste delta i ett regeringssammanträde.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Nämnden är medveten om det. Vi befinner oss fortfarande på rättsliga och inrikes frågor. Nu är det som sagt dagordningspunkt 11, Framtida utveckling på RIF-området, som står på agendan. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 60 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Jag tänkte börja. De nya strategiska riktlinjerna som ska ersätta det nuvarande Stockholmsprogrammet kommer upp för en sista diskussion innan Europeiska rådet i juni ska fastställa riktlinjerna. Tanken är att det grekiska ordförandeskapet mot bakgrund av vad som har framkommit vid RIF-rådet ska författa ett brev till Europeiska rådets ordförande.

Vi har avhandlat frågan vid flera tillfällen, och våra ståndpunkter är väl kända vid det här laget. I det skriftliga materialet lyfter vi fram tre särskilt viktiga frågor på de områden där jag har ansvar.

Det handlar för det första om principen om ömsesidigt erkännande och att den även fortsättningsvis bör vara utgångspunkt för det straffrättsliga samarbetet. Principen innebär att nationella särdrag kan respekteras. Genomförandet av principen har lett till ett samarbete som är enklare, mer effektivt och rättssäkert än ett traditionellt rättsligt samarbete.

För det andra finns det behov av att förbättra informationsutbytet mellan de brottsbekämpande myndigheterna. Det är viktigt med en balanserad syn på denna fråga. Medborgarna har berättigade krav på medlemsstaterna och EU, inte bara på skydd för sin personliga integritet utan också på skydd för både sin personliga och samhällets säkerhet.

Den tredje frågan jag vill nämna handlar om Schengensamarbetet, som också behöver utvecklas. De åtgärder som vidtogs för att kompensera för avskaffandet av

de inre gränskontrollerna har inte utvecklats i takt med att Schengenområdet har utvidgats.

2013/14:38
28 maj

Jag tror att det finns goda förutsättningar för att slutsatserna från Europeiska rådet ska spegla dessa aspekter på ett bra sätt.

Anf. 61 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Jag vill lyfta fram några särskilt angelägna områden på det asyl- och migrationspolitiska området. Den viktigaste garantin för solidaritet inom EU på asylområdet är att samtliga medlemsstater ska kunna ta emot asylsökande, pröva deras ansökningar på ett likvärdigt sätt och erbjuda skydd i enlighet med det gemensamma regelverket. Här har det europeiska stödkontoret för asylfrågor, Easo, en viktig roll. Den så kallade tidiga varningsmekanismen i Dublinförordningen bör stödjas operativt.

Att visa solidaritet med regioner i ursprungs- och transitländer genom kapacitetsutbyggnad och regionala skyddsprogram bör också utvecklas ytterligare.

Regeringen anser vidare att vidarebosättningar är det snabbaste, säkraste och mest humana sättet för EU:s medlemsstater att komma till rätta med utdragna flyktingsituationer. Här vill vi uppmana alla medlemsstater att ansluta sig till UNHCR:s arbete med vidarebosättning.

På viseringsområdet vill vi att viseringspolitiken framhålls som ett instrument för effektiv migrationshantering i syfte att motverka risker för olaglig invandring. Viseringsinstrumentet är samtidigt ett instrument som kan användas för att uppmuntra till viktiga reformer i EU:s närområde och bidra till ekonomisk tillväxt. Det är viktigt att upprätthålla balansen genom att båda dessa aspekter beaktas.

För att kunna säkerställa en långsiktigt hållbar asyl- och migrationspolitik bör programmet också skapa goda förutsättningar för ett effektivt och humant återvändandearbete. EU behöver även bli mer attraktivt för att möta det framtida behovet på arbetsmarknaden och för att vara konkurrenskraftigt på den globala arbets- och utbildningsmarknaden.

Slutligen anser vi att asyl- och migrationspolitiken till sin natur är ett gränsöverskridande fenomen varför dessa frågor borde utgöra en självklar del i EU:s politik i de yttre förbindelserna.

Anf. 62 JACOB JOHNSON (V):

Jag vill hänvisa till den överläggning som var i socialförsäkringsutskottet i går och till den avvikande mening som Vänsterpartiet där anmälde. Det handlar bland annat om att vi anser att det överordnade målet för EU:s arbete bör vara att garantera asylrätten och att insatser och resurser används för detta syfte. Vi anser vidare att Sverige bör ställa sig bakom kommissionens förslag om att hitta en samsyn om humanitära viseringar. Det var ett kort referat. Jag hänvisar som sagt till vår avvikande mening.

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 64 MARIA FERM (MP):

Jag tackar för föredragningen. Miljöpartiet har också anmält avvikande mening i socialförsäkringsutskottet som jag vill hänvisa till. Det handlar bland annat om att vi tycker att det ska ske en grundläggande omprioritering från att EU lägger mycket resurser på att hålla människor ute till att EU ska respektera rätten att söka asyl, förbättra flyktingmottagandet och så vidare.

Vi bör även verka för att skapa fler lagliga vägar att söka asyl i EU. Vi ser kvotflyktingsystemet och det arbete som Sverige gör där som oerhört viktigt för att förmå fler länder att ansluta sig och ta emot kvotflyktingar. Vi anser att det bör kompletteras med möjligheten att använda sig av humanitära visum och att det ena inte utesluter arbete med det andra.

Anf. 65 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Jag har ingenting att tillägga.

Anf. 66 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade inriktning. Vi har noterat avvikande meningar från såväl Vänsterpartiet som Miljöpartiet.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Härmed går vi till nästa punkt på föredragningslistan, även nu med statsrådet Billström. Jag börjar med att fråga om det finns några återstående A-punkter. Det finns det inte. Då undrar jag om det finns något att säga om mötet i rådet den 3–4 mars.

Anf. 68 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! På rådsmötet den 3–4 mars diskuterades två punkter som även är uppe på denna RIF-dagordning. Det gäller den framtida utvecklingen på RIF-området och arbetsgruppen för Medelhavet.

Under dagordningspunkten Migrationstryck – tendenser och utsikter, som på grund av tidsbrist slogs ihop med dagordningspunkten Arbetsgruppen för Medelhavet, redogjorde Easo, Frontex, Europol och EU:s utrikestjänst för den senaste tidens tendenser och utsikter vad gäller migrationsströmmar, migrationsrutter och EU-organisationernas operationer.

Medlemsstaterna underströk bland annat vikten av effektiv beredskapsplanering och utvärdering av vidtagna åtgärder. Orsaken till migration i ursprungsländerna behövde bemötas, och samarbetet med tredjeland behövde öka. Det rådde enighet bland medlemsstater om att genomförandet av de identifierade åtgärderna i meddelandet om arbetsgruppen för Medelhavet var högt prioriterat. Partnerskap för rörlighet med tredjeland och stärkt samarbete med strategiska partner i Nordafrika nämndes som några exempel.

I övrigt ber jag att få hänvisa till den skriftliga rapporteringen.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går in på punkt 6, Arbetsgruppen för Medelhavet. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 70 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Vi kommer alla ihåg de tragiska händelserna utanför Lampedusa och Malta förra hösten då hundratals människor förolyckades på väg till Europa.

För att undvika liknande olyckor inrättade kommissionen en särskild arbetsgrupp för migration i Medelhavet. Kommissionen sammanfattade arbetsgruppens diskussioner i ett meddelande som presenterades i december förra året. Utgångspunkten skulle vara att förbättra redan pågående samarbeten, exempelvis stärka samarbetet med ursprungs- och transitländer, öka vidarebosättningen och förbättra gränskontrollsamarbetet.

Medlemsstaterna har som bekant själva ansvaret för att förvalta sina gränser. Italien genomför sedan i höstas en omfattande nationell operation vid namn Mare Nostrum. Operationen har enligt italienska uppgifter hittills räddat 30 000 människor i sjönöd. Italien fortsätter också att vara värdland för en Frontexoperation kallad Hermes. Även den har bidragit till att rädda liv.

Sverige har deltagit i Hermes med ett sjöbevakningsplan från Kustbevakningen. Under april upptäckte Kustbevakningens plan elva migrantbåtar med närmare 1 800 män, kvinnor och barn i nöd som kunde föras i säkerhet till italienska hamnar. Utöver att Sverige bidrar till Frontexoperationer har vi varit pådrivande i förhandlingarna om bindande regler för ingripande och sjöräddning vid Frontex sjöoperationer.

Glädjande nog antog rådet och Europaparlamentet nu i maj förordningen om regler för Frontex sjöoperationer. Förordningen reglerar under vilka förutsättningar ingripande mot misstänkta fartyg får göras och vilka åtgärder som ska vidtas. Förordningen reglerar också hur fartyg som deltar i en Frontexoperation ska agera vid nödsituationer, och var personer som har räddats eller omhändertagits vid ett ingripande ska landsättas.

Regeringen har varit drivande under förhandlingarna och har i likhet med kommissionen och Europaparlamentet framfört att det är nödvändigt med bindande regler på detta område.

På rådsmötet den 5–6 juni förväntas kommissionen presentera en åtgärdslista över befintliga och planerade åtgärder inom ramen för Arbetsgruppen för Medelhavet. Regeringen

avser att välkomna kommissionens initiativ men samtidigt framhålla vikten av att berörda aktörer prioriterar bland de åtgärder som föreslås och strävar efter samordnat, resultatinkonsekvent och operativt resultat.

2013/14:38

28 maj

Anf. 71 JACOB JOHNSON (V):

Jag vill hänvisa till vår avvikande mening i socialförsäkringsutskottet i februari. Vi motsätter oss alltså att hjälp till migranter i nöd ska kriminaliseras, och vi motsätter oss också användandet av våld för att hålla migranter borta från EU.

Anf. 72 MARIA FERM (MP):

Jag vill hänvisa till den avvikande mening som vi anmälde i EU-nämnden i februari och som gick ut på att skapa lagliga vägar för asylsökande, exempelvis genom att använda humanitära visum. Vi tog även upp frågan om transportörsansvar, push-back och liknande.

Anf. 73 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Den insats som Italien gör, vilken fått till följd att vi i princip inte haft en enda drunkningsolycka den senaste tiden, väcker två frågor som jag skulle vilja ha statsrådets synpunkt på. Det ena är hur diskussionen om vidarebosättning går. Det är ju ett sätt att få människor att inte behöva resa över Medelhavet. Det andra gäller Dublin. Hur fungerar registreringen i de sydeuropeiska länderna när det kommer människor över Medelhavet? Det har bäring på vilket land som ska pröva asylansökan.

Anf. 74 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Vi befinner oss i ett läge där det råder mycket allvarliga konflikter i EU:s närområde, framför allt naturligtvis i Syrien men även i Libyen. Libyen är vid det här laget en failed state, men där samlas många människor från övriga Afrika i hopp om att kunna säkra sig en transport över Medelhavet. Därför finns det anledning att fundera över vad som kan göras. Det är inte en åtgärd eller ett enskilt beslut som kommer att lösa problemen, utan det är flera.

När det gäller vidarebosättning är det tveklöst den åtgärd som ligger närmast till hands helt enkelt för att där redan finns utvecklade former för att säkra människor en säker passage från det område där de befinner sig, dit de kommit

som flyktingar, till Europeiska unionen. Det skulle vara särskilt verksamt i förhållande till de stater som ligger runt Syrien och som vid det här laget tagit emot i storleksordningen 2,5 miljoner människor, varav Libanon är en. Libanon tog härom månaden emot sin miljonte flykting, detta på ett område av ungefär Skånes storlek. Det säger jag för att ge en uppfattning om vad det handlar om.

Det är klart att för majoriteten av dessa människor är vidarebosättning eller förflyttning från området över huvudet inte aktuellt. Det vill de inte heller enligt UNHCR, vilket är ganska naturligt eftersom de har sina släktingar och vänner kvar i Syrien och vill stanna kvar för att efter bästa förmåga kunna hjälpa dem på plats.

För ett antal människor, de som är mest skyddsvärda, mest utsatta, skulle vidarebosättning kunna göra stor skillnad. Sverige är med sina 1 900 vidarebosättningsplatser störst i EU. Vi representerar 37 procent av den totala kapacitet som finns i dag, och den borde naturligtvis vara mycket större. Endast 15 av EU:s 28 medlemsstater har en utvecklad vidarebosättning. Det innebär att 13 medlemsstater inte har någon vidarebosättning. Det är förstås oacceptabelt. Samtliga 28 medlemsstater borde ha en vidarebosättningskvot, och samtliga 28 medlemsstater borde enligt den svenska regeringens synsätt ha en kvot som är lika stor som vår, det vill säga 1 900.

Låt mig med ett räkneexempel visa vad det skulle kunna representera. Med 1 900 personer i förhållande till 9,5 miljoner invånare omräknat till samtliga medlemsstater skulle unionen på årsbasis kunna erbjuda 100 000 vidarebosättningsplatser, solidariskt fördelade i unionen, och det i en organisation, ett system, som dessutom inte behöver uppfinnas, utredas eller förhandlas.

Under det svenska ordförandeskapet 2009 fattade unionen ett principbeslut om att inrätta ett vidarebosättningsystem och vidtog sådana åtgärder att det för den som ägnar sig åt vidarebosättning nu finns finansiering att söka ur EU:s fonder. De finansiella argumenten från medlemsstaterna för att inte ägna sig åt vidarebosättning har vid det här laget alltså fallit. Därför borde vi enligt regeringens synsätt lägga allt vårt krut på att få medlemsstaterna att ägna sig åt vidarebosättning, för det kommer att göra skillnad, verklig skillnad,

för de män, kvinnor och barn som befinner sig i den utsatta situationen.

2013/14:38
28 maj

Vad beträffar Libyen går det naturligtvis inte att bedriva någon vidarebosättning där. Det kan du inte göra i en stat där inte ens FN:s organisationer kan freda sig och där det skulle vara fullständigt omöjligt att över huvud taget diskutera humanitära viseringar. Man kan inte bedriva någon verksamhet av det slaget i ett land som befinner sig i sönderfall, där parlamentet var och varannan dag stormas och premiärministrarna tar varandra som gisslan.

Där är det viktigt att i stället ägna sig åt utrikespolitik och försöka finna en lösning som innebär att Libyen återförs till en situation där landet kan börja upprätta institutioner som åter fungerar. Man får alltså inte stirra sig blind på migrationspolitiken i det avseendet, men man måste förstå att Libyens sönderfall, Libyens tillstånd, ligger i botten på många av de problem som vi ser i södra Medelhavsområdet.

Det finns mycket mer att säga, ordförande, i de här frågorna. Vi kommer att ha dem med oss under många år framöver. Syrien kommer att finnas på den europeiska agendan under mycket lång tid. Det problemet kommer inte att försvinna. Inte ens om regeringen Assad ersattes i morgon bitti skulle Syrien försvinna från agendan. Detsamma gäller Libyen. Här handlar det inte om att hitta enkla och snabba lösningar på problemen, utan det handlar om att arbeta långsiktigt operativt med frågorna.

Anf. 75 MARIA FERM (MP):

Jag vill poängtera att även om Italien har ändrat sitt arbetssätt mycket dör människor fortfarande i Medelhavet, också utanför Italiens kust. Den senaste månaden har 160 personer mist livet när de försökt ta sig till Europa. Det är därför jag hela tiden återkommer till frågan om humanitära visum, för kvotflyktingsystemet räcker inte till av den enkla anledningen att så länge det är krig och konflikter i världen kommer människor att fortsätta att fly. Då kan vi välja att arbeta för att hitta system där vi förhindrar dödsfall, bland annat genom bättre insatser i Medelhavet men även genom att börja använda humanitära visum och arbeta med kvotflyktingsystemet.

Anf. 76 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det låter sig sägas, men man måste komma ihåg att när vi diskuterar de här frågorna handlar det också om omständigheterna på marken. Jag tycker att man, om man nu diskuterar situationen i Medelhavet, borde tala mycket mer om just Libyen än man gör i dag. Det är helt uppenbart för alla att några humanitära viseringar från det landet inte går att utfärda eftersom det inte går att verka där. Det går helt enkelt inte att göra den typen av operationer. Därför måste man inrikta sig på andra typer av åtgärder.

Vilka de åtgärderna ska vara kan diskuteras, men Italien vill nu ha ekonomiskt stöd från EU till den stora gränsoperation som jag nämnde tidigare och som kallas Mare Nostrum just för att kunna fortsätta med den nationella operationen.

Då ställs vi inför utmaningen att varje medlemsstat har ansvar för sin egen gränskontroll. När det gäller solidaritet och ansvarsfördelning inom gränskontrollen anser Sverige att de befintliga solidaritetsinstrumenten – Frontex, Gränsfonden och de efterföljare som nu kommer – är tillräckliga. Det är angeläget att behovsanalyser och resursfördelning samordnas av Frontex inom ordinarie mekanismer, också efter större katastrofer som de i Lampedusa.

Dessutom bör man i sammanhanget ha i åtanke att migrationsströmmarna är föränderliga över tid. De har förändrats många gånger sedan jag blev statsråd för åtta år sedan. Flexibiliteten är av stor vikt för att kunna omfördela resurser dit där de bäst behövs. Några enkla svar på frågorna finns helt enkelt inte eftersom situationen på marken i ett land som Libyen skiljer sig från situationen i länder som Libanon, Jordanien, Turkiet och Irak. Då måste man också anpassa systemen.

Därmed är vi tillbaka i vidarebosättningsfrågan. Vad ska vi göra? Rimligen måste vi försöka få EU:s medlemsstater att bli mer intresserade av vidarebosättningsfrågorna. Det är där utrymmet för att hjälpa människor är som störst. I dagsläget anser jag dock att utsikterna för att över huvud taget kunna starta en diskussion om humanitära viseringar är mycket små, detta helt oaktat söndagens valresultat i Europeiska unionens medlemsstater.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade inriktning under den här punkten. Vi noterar avvikande meningar från såväl Vänsterpartiet som Miljöpartiet.

Vi går till dagordningspunkt 10, Övriga frågor, a–c. Samtliga avser information.

Anf. 78 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under punkt a kommer ordförandeskapet att informera om aktuella lagstiftningsförslag. Det torde inte föranleda några inlägg från medlemsstaterna.

Under punkt b skulle jag vilja lämna lite information om Global Forum of Migration and Development. Den informationen kommer att lämnas av Sverige. Den 14–16 maj stod jag tillsammans med biståndsminister Hillevi Engström värd för det globala forumet för migration och utveckling i Stockholm. Jag kommer vid RIF-rådet att informera övriga medlemsstater om resultatet av det svenska ordförandeskapet och om GFMD-processen. Många EU-länder är mycket aktiva deltagare i forumet.

GFMD-mötet i maj innebar kulmen för det svenska ordförandeskapet i GFMD, som varat sedan januari 2013. Det globala forumet för migration och utveckling är, som ni vet, en mellanstatlig informell arena för dialog om de möjligheter och utmaningar som finns när det kommer till att skapa politik för att internationell migration ska kunna bidra till utveckling.

Det svenska ordförandeskapet har prioriterat tre substansfrågor: hur migration kan inkluderas i nationella, regionala och globala utvecklingsdagordningar, hur migration kan driva ekonomisk utveckling samt hur migration kan driva social utveckling. De frågorna var också de som vi fokuserade på vid mötet i Stockholm.

Mötet invigdes av kronprinsessan Victoria. Statsminister Fredrik Reinfeldt och FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon inledningstalade. Ban Ki-moon talade särskilt om hur viktigt det är att integrera migrationsfrågorna i arbetet med FN:s utvecklingsagenda post-2015, alltså den strategi som ska tas fram som uppföljning till millenniemålen. Han sade sig särskilt räkna med att Sverige fortsätter att ha en ledande roll i att driva migrationsfrågornas plats i post-2015-agendan.

Vi vet att migration har en enorm potential att bidra till utvecklingen om vi bara skapar den rätta politiken och de rätta ramverken. Generalsekreteraren underströk hur viktigt det är att se till att migration sker under säkra och ordnade former så att migranternas rättigheter värnas. Han underströk också betydelsen av integration och av att sprida kunskap om migrationens positiva effekter samt att vi alla måste bekämpa främlingsfientlighet.

Det var naturligtvis fantastiskt att få välkomna över 900 delegater från mer än 145 länder som kom till Münchenbryggeriet för att diskutera och utbyta kunskap och erfarenheter. Den första dagen av mötet deltog förutom stater och internationella organisationer en stor skara deltagare från det civila samhället, arbetsmarknadens parter och deras olika organisationer från skilda delar av världen.

Det är oerhört värdefullt att stater, civilsamhälle och internationella organisationer kan samlas och diskutera migration och utveckling. Förutom GFMD finns inte något sådant forum i dag. Det var det sjunde GFMD-mötet. Tidigare har Belgien, Filippinerna, Grekland, Mexiko, Schweiz och Mauritius varit ordförandeland, och Turkiet tar över ordförandeskapet från Sverige den 1 juli.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Vi går vidare till punkt 17, Övriga frågor, men där finns väl inget att redovisa? Nej. Under Gemensamma kommittén har statsrådet ansvaret för punkt 1, har jag förstått, jämte punkt 5, underpunkterna a, b och d. Finns det anledning att säga någonting om dessa punkter?

Anf. 80 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Det är i stort sett bara en spegling av dagordningen, alltså information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag, en presentation från kommissionen om aktuella lagstiftningsförslag samt en föredragning av Italien om det tillträdande ordförandeskapets program. Det är de tre sakerna som kommer att dyka upp, såvitt jag kan se.

Anf. 81 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Vi tackar statsrådet Billström med medarbetare för närvaron i EU-nämnden i dag och önskar en trevlig helg.

2013/14:38

28 maj

---

3 § Rättsliga och inrikes frågor
Statssekreterare Jan-Ove Jerrestål
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 5–6 juni 2014

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statssekreterare Jan-Ove Jerrestål med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Det finns inte någon återrapport. Det finns inte heller några återstående A-punkter. Då går vi rätt in på dagordningen, punkt 15, Årsrapport från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, FRA. Det är en informationspunkt.

Anf. 83 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

Herr ordförande! Jag är här för att berätta om tre informationspunkter som finns på RIF:s dagordning och som statsrådet Erik Ullenhag ansvarar för. Kan jag föredra dem samlat?

Anf. 84 ORDFÖRANDEN:

Nja, inte riktigt. Det ligger så pass mycket sidor emellan dem, så det blir om inte annat metodiskt svårt för ordföranden att klara det. Vi börjar med punkt 15.

Anf. 85 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

Vi börjar då med EU-byrån för grundläggande rättigheter, som kommer att informera om sin årliga rapport. Byrån har bland annat till uppgift att samla in och jämföra data, utveckla jämförelsemetoder och bedriva studier om grundläggande rättigheter i EU samt på begäran från EU-institutionerna lämna särskilda yttranden.

Varje år presenterar byrån en rapport om grundläggande rättigheter utifrån de temaområden som rådet beslutar om. Rapporten för 2013 kommer att publiceras den 5 juni, och vi vet ännu inte vad den kommer att innehålla.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Vi går vidare till punkt 25, och det är väl så att statssekreteraren där har ansvaret för samtliga underpunkter, a, b och c.

Anf. 87 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

Den andra informationspunkten gäller ett seminarium om hatbrott som det grekiska ordförandeskapet anordnade i april tillsammans med EU:s byrå för grundläggande rättigheter. Syftet med seminariet var att utbyta erfarenheter om hatbrott och se om det finns möjlighet till ett långsiktigt samarbete eller arbete på EU-nivå.

Från Sverige deltog experter från Brottsförebyggande rådet och polisen. På seminariet diskuterades goda exempel från olika länder i EU, och Sverige nämndes som ett gott exempel när det gäller datainsamling och statistik.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Detta var punkt b. Vi tackar för informationen. Vi går vidare till punkt c, Europeiska toppmötet om romer.

Anf. 89 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

Den tredje informationspunkten handlar alltså om det så kallade Roma Summit, som hålls ungefär vartannat år i Bryssel. Det är ett högnivåmöte, som anordnas av kommissionen med syfte att belysa romers situation i Europa.

Årets möte handlade om att lyfta fram betydelsen av den lokala nivån vid genomförandet av de nationella strategierna. Jag var själv närvarande vid konferensen och kan konstatera att EU-kommissionen var väldigt nöjd med att närvaron var på hög nivå, framför allt från vissa östeuropeiska länder. Rumäniens president deltog. Det stora framsteget var egentligen närvaron av höga regeringsföreträdare.

Jag lyfte framför allt fram vårt arbete med den nationella strategin för romsk inkludering och pekade på betydelsen av att den nationella nivån samverkar med den lokala nivån för att man ska kunna få ett kraftfullt genomförande av strategin. Vi redogjorde för den vitbok som regeringen har presenterat. Det var mot bakgrund av att det förs en diskussion om att diskriminering av romer är vanligt förekommande i många länder och att det finns ett behov av att belysa de frågeställningarna för att skapa ett medvetande om situationen för romer men också trycka på att det behövs en politisk vilja på olika nivåer, och den nationella nivån.

Den rumänske presidenten klargjorde att den rumänska nationella regeringen har svårt att övertyga de lokala nivåerna om att genomföra strategierna. Det har ju varit en diskuss-

ion om hur framför allt Rumänien använder EU:s strukturmedel. Men den rumänska regeringen menar att de har för få verktyg för att påverka de lokala aktörerna.

I det sammanhanget påpekade jag från den svenska regeringens sida att det är viktigt att det finns en politisk vilja som en drivkraft när man genomför strategierna. Där hade Rumänien en bild av att det finns olika förutsättningar framför allt på lokal nivå som gör att det är svårigheter att få lokala politiker att driva frågorna, och det kan ha att göra med opinionsmässiga skäl.

Anf. 90 JACOB JOHNSON (V):

Jag är bara lite nyfiken: Deltog några av EU:s ansökarländer i toppmötet, till exempel Turkiet eller länder på Balkan?

Anf. 91 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

De deltog. De var inbjudna. Men de var inte med i paneldebatterna. I paneldebatterna deltog företrädare för Rumänien, Ungern, Bulgarien, Tjeckien, Finland och Sverige. De var inbjudna, men de hade ingen roll i samband med diskussionerna.

Anf. 92 MARIA FERM (MP):

Hur överens är alla medlemsstater om att diskriminering av romer existerar? Jag har många gånger upplevt att det är någonting som förnekas i vissa länder och att romerna själva skuldbeläggs för sin egen utsatthet, vilket är ett tydligt tecken på institutionaliserad rasism. Hur såg de diskussionerna ut, särskilt när ni tog upp frågan om diskriminering? Hur blev ni bemötta?

Anf. 93 FREDRICK FEDERLEY (C):

Det här ligger lite i anslutning till Maria Ferns fråga. När statsrådet har varit här tidigare har det låtit som att det är ganska samstämmigt på rådet. Det verkar som att man på råden erkänner att det finns, men när man sedan kommer hem väljer man att inte agera.

Nu kanske vi glider över på statsrådet Birgitta Ohlssons område. Men den rättighetsmekanism som har diskuterats för att kunna avkräva medlemsstaterna att de lever upp till rättighetsstadga och andra saker, kan den komma att spela in här? Det är en intressant diskussion. Vi har kunnat se under

den EU-valrörelse som har varit att det ofta är så att reglerna finns på plats på EU-nivå, och till och med är rimliga och bra, men implementeringen och efterlevnaden av dem haltar betänkligt på flera områden. Jag tror att det kan bli en av de stora institutionella sakerna under den kommande mandatperioden att se till att gällande regler efterlevs.

Det kunde vara intressant att få in den biten, om statssekreteraren känner att han har mandat att agera där.

Anf. 94 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL:

Det är nog för tidigt att svara på den frågeställningen än så länge.

Låt mig återkomma till frågeställningen om vilken uppfattning olika medlemsstater och deras regeringsföreträdare har. I alla fall i de här sammanhangen erkänner eller konstaterar man att det finns diskriminering av romer och att det finns en anti-romsk retorik i dessa länder. Men vissa har också en tendens att två sina händer och säga att det är lokala fenomen.

Det kan vara värt att notera i sammanhanget att Rumäniens president har fällts för hatbrott, men han markerar att diskriminering är oacceptabelt. Det är nog dubbla budskap från vissa medlemsstaters företrädare, kan vi konstatera.

Jag tycker ändå att vi kan konstatera att deras närvaro är lovande. De tar små steg framåt. Närvaron vid just Roma Summit var kanske den stora framgången. Sedan var det som sades i sak kanske inte några revolutionerande besked. Men det var närvaron som kommissionen framför allt var väldigt nöjd med. Det var väl den stora framgången. Det finns en del att göra vad gäller insikten och att det också blir en avsikt i medlemsstaterna.

Anf. 95 ORDFÖRANDEN:

Då återstår det bara för nämnden att tacka statssekreteraren med medarbetare för närvaron i EU-nämnden i dag och önska en trevlig helg.

4 § Transport, telekommunikation och energi (transport)

Statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd

Åtterrappot från möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (transport) den 14 mars 2014

Åtterrappot från informellt ministermöte den 7–8 maj 2014

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (transport) den 5–6 juni 2014

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Catharina Elmsäter-Svärd med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag undrar inledningsvis om det finns några återstående A-punkter. Det finns det inte. Då, statsrådet, undrar jag om det finns skäl att säga någonting med anledning av möte i rådet den 14 mars eller det informella ministermötet den 7–8 maj.

Anf. 97 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Om det finns några frågor svarar jag gärna på dem.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under den punkten.

Vi går in på dagordningen och börjar med punkt 4, Det fjärde järnvägspaketet. Det är en beslutspunkt.

Anf. 99 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Ni känner säkert igen dem. Det är de tre tidigare rättsakterna som vi har haft uppe som har justerats till viss del och nu ska bli föremål för nya diskussioner med det nya parlamentet. Vårt förslag är att vi ska följa den politiska överenskommelsen och att den ska godkännas.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt under punkt 4. Vi går till punkt 5 under Vägtransporter. Det gäller rådets direktiv om ändring av direktiv om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell tra-

Anf. 101 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Den här punkten är lite spännande. Det har varit en viktig fråga för Sverige att kunna få både trafiksäkra och miljöeffektiva transporter och effektiva transporter över huvud taget på väg med lastbil. Det gäller framför allt att vi ska kunna fortsätta med de gränsöverskridande transporterna som vi har till exempel mellan Sverige och Finland. Just nu är det en diskussion om högsta tillåtna vikt och längd. Än så länge är läget öppet. Coreper har inte riktigt landat på vad det ska vara. Förhoppningen är att vi ska lösa detta på plats.

Vår ingång, som jag hoppas att vi kan få fortsätta med, är att vi i princip stöder de tekniska detaljerna som leder fram till ökad trafiksäkerhet, minskad bränsleförbrukning och begränsning av utsläpp men också att vi ska kunna hitta en lösning som innebär att vi får fortsätta att använda längre lastbilar framför allt mellan länder som tillåter det. Vi tänker inte tvinga oss på de länder som inte vill ha det. Det är vad vi kommer att ha med oss till diskussionen.

Anf. 102 HELENA LEANDER (MP):

Från Miljöpartiets sida har vi en avvikande mening vad gäller de långa och tunga lastbilarna. Vi är inte jätteförtjusta i dem i Sverige över huvud taget, utom vissa timmerbilar och särskilda tillämpningar. Så länge vi har en situation där lastbilarna inte betalar sina fulla samhällskostnader innebär de längre och tyngre lastbilarna en ytterligare försämrad konkurrenskraft för godstransporter på tåg. Det ser vi som olyckligt. Med den inriktningen är vi heller inte så måna om att driva på stenhårt för att få de övre gränserna.

Anf. 103 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag har snarare fått den kunskapen med mig av olika försök som har gjorts att där vi måste ha lastbilstransporter, eftersom det de facto inte finns järnvägsräls och man därför använder lastbilen, är det bra att göra de transporterna så effektiva och smarta som möjligt. Det är alldeles riktigt som Helena Leander säger att vi ser det framför allt inom skogsnäringen.

Behoven kvarstår inte minst mellan länder att få en så effektiv, bränslesnål, ekonomisk och även kostnadsmässigt bra transport som möjligt. Då är de längre och tyngre lastbilarna ett sådant alternativ. De står inte i konflikt med mer gods på järnväg, utan de kompletterar varandra bra.

Anf. 104 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt. Vi noterar avvikande mening från Miljöpartiet.

Vi går vidare till punkt 6 under Sjöfart. Det gäller förordning om inrättande av en ram för tillträde till markanden för hamntjänster och för finansiell insyn i hamnar. Det är en informationspunkt och en ny fråga.

Anf. 105 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Det blir en lägesrapport. Den håller fortfarande på att förhandlas. Här handlar det i stort sett om hur vi får bättre hamnverksamhet, mer öppenhet och mer transparens. Det som vi framför allt ser som viktigt är att kunna öka insynen i verksamheten och kunna motverka den snedvridna konkurrens som kan bli samt att vi säkerställer att vi inte ökar den administrativa bördan eller byråkratin. Det är nog i grunden bra för sjöfarten, men det är som sagt en lägesrapport.

Anf. 106 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen. Vi fortsätter och går över till punkt 7 under Luftfart. Nu gäller det kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar. Även det är en informationspunkt.

Anf. 107 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Den här frågan är egentligen justitieminister Beatrice Asks. Den har också föredragits i civilutskottet. Jag har här tidigare tagit upp hur vi ska jobba utifrån passagerarnas rättigheter. Förslaget förhandlas fortfarande. Man har inte gått i mål.

Vår inställning är fortfarande att rättigheterna för passagerare inte ska kunna urholkas i förhållande till kommissionens förslag. Vi verkar också för att vi slutligen ska kunna hitta en

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under den punkten. Vi går vidare till punkt 8 under rubriken Icke lagstiftande verksamhet. Först gäller det sjöfart och utkast till rådets slutsatser om halvtidsöversynen av EU:s sjöfartspolitik fram till 2018 och utsikterna fram till 2020. Det är en beslutspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 109 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-
SVÄRD (M):

Herr ordförande! Det är bland annat det som var uppe och fanns i rapporten från det informella ministermötet i Aten där det gemensamt antogs en deklARATION om sjöfarten. Den har nu hanterats så att vi ska kunna gå vidare i nästa steg. Vi har för avsikt att stödja förslaget till rådsslutsatser.

Anf. 110 JACOB JOHNSON (V):

Jag är lite nyfiken på en formulering i kanslikommentarerna. Det sägs att förslaget till rådsslutsatser är relativt övergripande men att det finns skrivningar såsom att alla måste verka för öppna marknader. Finns det något konkret bakom detta? Vilka marknader är det som ska öppnas mer konkret?

Anf. 111 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-
SVÄRD (M):

I den tolkningen ska man nog lägga in det som också var ganska tydligt i diskussionen vi hade runt bordet, att just sjöfarten är oerhört global. Vi hade bland annat diskussioner om svaveldirektivet som ändrades och kom att beröra bara halva delen av EU. Det var den nordliga delen men inte den södra.

När man gör olika regleringar och sådant som påverkar sjöfarten är det viktigt att det gäller så globalt som möjligt. Sjöfarten är just global. Det är på så sätt en öppen marknad. Vi brukar tala om EU:s inre marknad. När det gällde sjöfarten i de diskussioner som vi hade så avsåg just begreppet öppna marknader att sjöfarten är global och att man inte snedvrider konkurrensen genom att göra vissa inskränkning-

ar i vissa delar. Det är viktigt att den internationella organisationen IMO går före.

Anf. 112 JACOB JOHNSON (V):

Så bakom den formuleringen döljer sig inte direkt att det finns några slutna marknader som ska öppnas?

Anf. 113 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Nej.

Anf. 114 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt. Vi går vidare till punkt 9, Övriga frågor, littera a–g. Avser statsrådet att ta dem i ett sammanhang?

Anf. 115 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag kan snarare lämna det öppet. Om det är någon som har frågor är jag beredd att svara på dem.

Anf. 116 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen beträffande hela punkt 9, Övriga frågor.

Anf. 117 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag har en fråga som jag vill passa på att upplysa om. Det kommer troligtvis att komma en fråga som inte står på dagordningen men som har aviserats och som det pågår diskussioner om. Det är en uppföljning av det informella ministermötet som vi hade i Aten.

Vi hade på initiativ av den franska ministern en lunchdiskussion som gällde åkeribranschen och cabotage. Där ville man plocka fram ett underlag för att kunna göra en deklARATION. Vid lunchdiskussionen fungerade inte tolkningen, så allt diskuterades på engelska. Den diskussion som var tänkt att bli blev därför ganska spartansk. Däremot fanns som grund för diskussionen de slutsatser som man hade kommit fram till vid en konferens i Paris i april på initiativ av den franska ministern.

Detta har nu lett fram till att Frankrike tillsammans med några länder har en deklARATION som de på eget initiativ vill

ta upp på kommande rådsmöte. Samtidigt har det skapats en annan konstellation av länder som också vill göra en deklARATION. Vi vet ännu inte riktigt vad den kommer att landa i.

Det informella som jag skulle vilja ta upp här är att om det blir diskussioner och om jag ska göra ett uttalande i frågan om cabotaget är den svenska hållningen att regler ska följas och fusk ska beivras. Det var någonting som vi egentligen alla var överens om på själva lunchdiskussionen.

Jag kan nämna en sak som är problematisk med båda deklARATIONerna, som vi ännu inte har fått i slutlig utformning. I den ena är det väldigt grova inskränkningar i den svenska modellen, det som vi brukar vara emot och som skulle kunna likna krav på minimilöner. Den andra deklARATIONen går helt åt andra hållet. Det finns bra och dåligt i bägge, och det känns svårt att kunna landa i någonting.

Det är som sagt informellt. Det har aviserats att det ska tas upp. Vi vet inte hur det slutligen blir. Ingången är i sådana fall att vi vill att de regler som finns ska följas och fusk beivras. Det är egentligen alla överens om. Men vi vet ännu inte om det blir en deklARATION som ska skrivas på. Jag vill bara nämna det.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:

Vi kan återkomma till den processuella frågan.

Anf. 119 MARIE GRANLUND (S):

Jag uppskattar att statsrådet tar upp frågan. Däremot är det ganska otillfredsställande att den kommer så här, men det är inte statsrådets ansvar. Jag vet inte i detalj, och det vet uppenbarligen inte statsrådet heller, vad det kommer att innebära. Självklart är vår uppfattning att regler ska följas, som statsrådet säger.

Vi har också synpunkter på de regler som finns i dag och de regler som det har ryktats om att kommissionen skulle lägga fram efter parlamentsvalet. Vi vill ha ordning och reda på det. Jag kan inte vara så mycket tydligare, eftersom vi inte vet vad förslaget är. Jag tror att vår grunduppfattning vad gäller cabotagreglerna är väl känd.

Anf. 120 ORDFÖRANDEN:

När vi inte vet vad reglerna innehåller som avses föreslås från ena sidan eller för den delen som avses föreslås från den andra sidan kanske vi ska göra så att det blir föremål för

skriftligt samråd när väl ett underlag finns. Det är den lösningen vi tycker ser mest ändamålsenlig ut. Jag lämnar ordet i den delen till statsrådet.

Anf. 121 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Jag kände att det kunde vara angeläget att ta upp frågan eftersom den är väldigt aktuell. Sedan gäller det att förhålla sig till vad som är vad. Det är inte ett formellt ärende. Det är högst informellt. Det kommer att vara en deklARATION för den som vill skriva på eller inte. Det pågår saker från enskilda länder, och därför är det lite svårt att veta vad som ska vara.

Låt mig till Marie Granlund säga att den nuvarande kommissionen har varit tydlig med att den inte lägger fram några nya förslag. Det är så läget är just nu. Vi kan gärna återkomma och se vad som ska göras. Vi vet själva ännu inte hur det kommer att hanteras i Aten. Det har varit ett önskemål. Det kan vara så att intresset att driva denna fråga efter EU-valet som varit kanske har minskat något, om jag bara utgår från de diskussioner som var på lunchmötet. Vi får se var vi landar. Jag vet inte om det ens en gång blir något.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Men om det blir aktuellt för Sverige att skriva på endera av dessa är det kanske ändå så att vi måste ge ett mandat. Det förutsätter att vi har ett underlag så att nämnden förstår vad det egentligen är som de olika sidorna föreslår. Därför har jag föreslagit att den här punkten ska bli föremål för skriftligt samråd när underlag väl inkommer. Jag uppfattar inte att statsrådet har något problem med det.

Anf. 123 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M):

Nej.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Då kanske det är det bästa sättet att hantera denna fråga. I övrigt tackar vi naturligtvis för informationen.

Vi tackar för närvaron i EU-nämnden i dag och önskar en trevlig helg.

Statsrådet Anna-Karin Hatt

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (telekommunikation) den 5–6 december 2013

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi (telekommunikation) den 5–6 juni 2014

Anf. 125 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Anna-Karin Hatt med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag undrar inledningsvis: Finns det några återstående A-punkter? Det finns det inte. Då undrar jag, statsrådet, om det finns skäl att säga någonting med anledning av möte i rådet den 5–6 december 2013.

Anf. 126 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Nämnden har fått en skriftlig rapport därifrån. Jag svarar gärna på frågor kring den, om ni har några. Annars tycker jag att vi kan gå vidare till dagordningen för kommande möte.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går så in på dagordningen, punkt 10, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen. Det är en informationspunkt.

Anf. 128 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr ordförande! Först skulle jag vilja informera om att försvarsutskottet har erbjudits möjlighet att få information om det här ärendet, också direkt vid ett möte, men de har avböjt det.

Inför TTE-rådet har ordförandeskapet presenterat en lägesrapport som innehåller ett kompromissförslag från ordförandeskapet men också de beslutade ståndpunkter som Europaparlamentet har antagit.

NIS-direktivet har varit en av det grekiska ordförandeskapets riktigt prioriterade frågor. Arbetet inleddes i februari 2013 men har intensifierats under våren 2014. På basis av de synpunkter som medlemsstaterna har lämnat in, både munt-

ligt och skriftligt, finns nu ett kompromissförslag som diskuteras i rådsarbetsgruppen.

Om man tittar på läget i förhandlingarna kan man se att det finns tre frågor där medlemsstaterna har skilda uppfattningar. Det första handlar om huruvida direktivet ska innehålla bestämmelser om operativt samarbete eller inte. Det andra handlar om huruvida offentlig förvaltning ska omfattas eller inte. Det tredje handlar om huruvida rapportering av incidenter ska vara frivilligt eller obligatoriskt.

Alldeles nyligen har det framkommit att länken mellan de flesta förslagen i NIS och funktionen av den inre marknaden är alltför svag. Om man inte lyckas tydliggöra den kopplingen från rättstjänsten kan inte direktivet genomföras med artikel 114 som grund. För att vi ska kunna utarbeta en svensk hållning har vi påbörjat ett analysarbete för att titta på vilka konsekvenser det nya beskedet kan få för svenskt vidkommande.

Tillsammans med ett antal likasinnade länder har Sverige lämnat in förslag om att direktivet inte bör reglera operativt samarbete utan att fokus bör ligga på att skapa samverkan mellan medlemsländerna på policynivå, baserat på existerande samarbete. Det finns dock ett antal medlemsländer som vill att det ska finnas förutsättningar för just operativt samarbete i direktivet.

När det gäller frågan om incidentrapportering finns det också skilda uppfattningar. Sverige har drivit uppfattningen att rapporteringen ska vara frivillig, medan en majoritet av medlemsländerna vill att den ska vara obligatorisk. Det som nu diskuteras är om det går att hitta kompromisser där man till exempel ställer krav på obligatorisk rapportering för vissa incidenter, till exempel sådana incidenter som är av en mer gränsöverskridande natur eller har mer omfattande effekter.

Som sagt: Just nu pågår arbetet med att hitta möjliga kompromisser inom rådet så att vi förhoppningsvis kan inleda förhandlingar med EU-parlamentet under hösten. Sannolikt kommer det därför att finnas anledning att återkomma till frågan inför nästa telekomministerråd som äger rum i december.

Anf. 129 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 10. Vi går vidare till punkt 11. Nu gäller det elektronisk kommunikation för att

Anf. 130 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Herr ordförande! Kommissionen presenterade i september förra året ett förordningsförslag som handlar om den inre marknaden för telekom. På ministermötet blir det enbart en lägesrapport eftersom förhandlingarna inte har kommit så långt. Jag vill ändå nämna att det nu sker en grundlig genomgång artikel för artikel. Regeringen bidrar förstås på ett konstruktivt sätt i det arbetet.

Parlamentet har arbetat snabbt. De antog den 3 april sin förstabehandlingsståndpunkt. Som jag nämnde förra gången jag var i EU-nämnden om den här frågan är förslaget ett väldigt omfattande paket med långtgående förslag. Regeringen delar det övergripande målet om att vi behöver skapa en mer harmoniserad och en bättre fungerande inre marknad för telekom. Digitaliseringen spelar en allt större roll för allt fler branscher, och svenska konsumenter och företag gynnas säkerligen av en ytterligare harmonisering.

Men även fortsättningsvis anser vi att det är otroligt viktigt att vi i Sverige har möjlighet att hålla den höga utvecklingstakt som vi har och att vi också framöver kan gå före på det här området. Vi ligger väldigt långt fram när det gäller konkurrensen på telekommarknaden. Vi ligger långt fram när det gäller fiberutbyggnaden, när det gäller 4G-utbyggnaden och när det gäller konsumenters rättigheter.

Den linje som vi kommer att driva även framöver är att man ska värna och stärka den inre marknaden samtidigt som det måste finnas nationella möjligheter att nå de mål som vi anser är angelägna.

Jag skulle avslutningsvis på den här punkten vilja nämna någonting om roaming, eftersom det är den fråga som man, även innan hela förslaget har behandlats i rådet, mest hör talas om i den offentliga debatten. Europaparlamentet har i sin första behandling föreslagit att man ska lägga ett förbud på operatörerna att ta ut det man kallar för roamingavgifter av kunderna, alltså det man betalar när man är på resande fot och använder mobiltelefonen eller mobil teknik utomlands.

Vi är från regeringens sida positiva till kommande konkreta förslag som kan jämställa priserna för att använda telefonen utomlands med de priser som man betalar hemma. Det

finns egentligen inte några goda skäl till att det ska vara så pass mycket dyrare som det är i dag att använda sin telefon när man är i andra EU-länder än när man är hemma i Sverige. Men för att vi ska kunna stödja sådana konkreta förslag är det otroligt viktigt att förslagen utformas på rätt sätt.

Ur svensk synvinkel handlar det framför allt om att vi måste komma åt det som är roten till det onda. Roten till det onda är att svenska operatörer betalar väldigt höga avgifter till operatörer i andra länder när svenska konsumenter ska använda deras nät – svenskar reser ju mycket utomlands. För att göra det väldigt enkelt kan man säga att det är fler svenskar som reser till Spanien än det är spanjorer som reser till Sverige. Därför betalar svenska operatörer mycket mer till Spanien än tvärtom.

Om inte slutresultatet ska bli att svenska operatörer tvingas höja priserna hemma för att ha en jämställd prisnivå hemma och utomlands är det otroligt viktigt att få ned grossistpriserna mellan telekomoperatörerna. Det är därför som vi från svensk sida säger: Ja, vi vill komma åt de höga roamingavgifterna, men vi måste hitta en modell som verkligen angriper grundproblemet som handlar om att priserna mellan operatörerna är alldeles för höga, så att svenska konsumenter kan fortsätta att njuta av att vi, jämfört med många andra, har låga telekompriser på hemmaplan.

Anf. 131 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under den punkten och går vidare till punkt 12, Övriga frågor. Vi kanske kan ta a–c i ett sammanhang.

Anf. 132 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Ja, det handlar om tre olika frågor. Två av dem är frågor där förhandlingarna i princip är avslutade. Det gäller e-IDAS, alltså regleringen om hur vi ska kunna använda elektronisk identifiering och betrodda tjänster över gränserna. Det gäller också det som man kallar för grävdirektivet, som ska underlätta fiberutbyggnad. I båda fallen kan jag konstatera att den svenska regeringen har nått goda framgångar i förhandlingarna, och slutresultaten stämmer väl med vad vi har velat uppnå.

När det gäller den tredje frågan, webbtillgänglighetsdirektivet, är det en informationspunkt där det inte har skett någon

formell förhandling eller behandling av förslaget sedan 2013.
Det förslaget ligger alltså mer eller mindre stilla.

2013/14:38
28 maj

Jag svarar gärna på frågor ifall ni är intresserade av detta.

Anf. 133 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och tackar statsrådet med
medarbetare för närvaron i EU-nämnden i dag och önskar en
trevlig helg.

Innehållsförteckning

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	1
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	2
Anf. 9 JACOB JOHNSON (V)	2
Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	2
Anf. 11 Internationella chefsförhandlaren ANNA-CARIN SVENSSON	2
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	3
Anf. 14 JACOB JOHNSON (V)	4
Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 16 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 18 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 20 FREDRICK FEDERLEY (C)	5
Anf. 21 KERSTIN HAGLÖ (S)	6
Anf. 22 MARIA FERM (MP)	6
Anf. 23 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	6
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 25 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	7
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 27 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	7
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 29 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 30 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 31 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 33 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 35 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	9
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	11
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 39 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	11

Anf. 40	JACOB JOHNSON (V).....	12
Anf. 41	ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 42	JACOB JOHNSON (V).....	12
Anf. 43	ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 44	MARIA FERM (MP)	12
Anf. 45	ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 46	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	12
Anf. 47	ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 48	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	13
Anf. 49	ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 50	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	13
Anf. 51	ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 52	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	14
Anf. 53	ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 54	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	14
Anf. 55	ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 56	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	14
Anf. 57	ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 58	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	15
Anf. 59	ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 60	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	15
Anf. 61	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	15
Anf. 62	JACOB JOHNSON (V).....	16
Anf. 63	ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 64	MARIA FERM (MP)	16
Anf. 65	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	16
Anf. 66	ORDFÖRANDEN.....	17
2 §	Rättsliga och inrikes frågor.....	18
Anf. 67	ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 68	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	18
Anf. 69	ORDFÖRANDEN.....	18
Anf. 70	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	18
Anf. 71	JACOB JOHNSON (V).....	19
Anf. 72	MARIA FERM (MP)	19
Anf. 73	MIKAEL CEDERBRATT (M).....	19
Anf. 74	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	20
Anf. 75	MARIA FERM (MP)	21
Anf. 76	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	21
Anf. 77	ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 78	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	22
Anf. 79	ORDFÖRANDEN.....	23
Anf. 80	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	23

Anf. 81 ORDFÖRANDEN	23
3 § Rättsliga och inrikes frågor	24
Anf. 82 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 83 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	24
Anf. 84 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 85 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	24
Anf. 86 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 87 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	24
Anf. 88 ORDFÖRANDEN	25
Anf. 89 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	25
Anf. 90 JACOB JOHNSON (V).....	25
Anf. 91 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	25
Anf. 92 MARIA FERM (MP).....	25
Anf. 93 FREDRICK FEDERLEY (C).....	26
Anf. 94 Statssekreterare JAN-OVE JERRESTÅL	26
Anf. 95 ORDFÖRANDEN	26
4 § Transport, telekommunikation och energi (transport).....	27
Anf. 96 ORDFÖRANDEN	27
Anf. 97 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M)	27
Anf. 98 ORDFÖRANDEN	27
Anf. 99 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER- SVÄRD (M)	27
Anf. 100 ORDFÖRANDEN	27
Anf. 101 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	27
Anf. 102 HELENA LEANDER (MP)	28
Anf. 103 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	28
Anf. 104 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 105 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	28
Anf. 106 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 107 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	29

Anf. 108 ORDFÖRANDEN.....	29
Anf. 109 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	29
Anf. 110 JACOB JOHNSON (V).....	29
Anf. 111 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	29
Anf. 112 JACOB JOHNSON (V).....	29
Anf. 113 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	30
Anf. 114 ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 115 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	30
Anf. 116 ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 117 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	30
Anf. 118 ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 119 MARIE GRANLUND (S).....	31
Anf. 120 ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 121 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	31
Anf. 122 ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 123 Statsrådet CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (M).....	31
Anf. 124 ORDFÖRANDEN.....	32
5 § Transport, telekommunikation och energi (telekommunikation).....	33
Anf. 125 ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 126 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	33
Anf. 127 ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 128 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	33
Anf. 129 ORDFÖRANDEN.....	34
Anf. 130 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	34
Anf. 131 ORDFÖRANDEN.....	35
Anf. 132 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	35
Anf. 133 ORDFÖRANDEN.....	36